

דְּזַעִיר אַנְפִּין דְּאַתְמַר בֵּיה (איוב לו ב) פִּתְר לִי זַעִיר וְאַתְוֹן, וְכַמָּה פְּתָרִין אֵינוֹן, פִּתְר תּוֹרָה וְכִתְר פְּהוּנָה וְכִתְר מְלָכוֹת.

מֵאִי אֵית בֵּין פִּתְר לְעֵטְרָת, אֲלֵא כִתְר אִיהוּ מִסְטְרָא דְא', דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא דְאֵת יו"ד, דְּסֻלִּיק כ', וְדָא א' מִן אַהִי"ה, דְּאִיהוּ פִּתְר דְּאַרְיָה אַנְפִּין, א' מִן אַדְנִי פִּתְר דְּזַעִיר אַנְפִּין, י' מִן יְהו"ה אִיהִי עֵטְרָה עַל סֵפֶר תּוֹרָה דְּאִיהוּ ו', וְאֵית י' לְתַתָּא וְאִיהִי י' מִן אַדְנִי, דְּאִיהִי עֵטְרָה בְּרִישָׁא דְכָל צְדִיק, לֵית סְפִירָה דְלֵא אֵית לָה עֵטְרָה עַל רִישָׁא וְכִתְר, וְעֵטְרָה דְּאִיהִי י' אִיהִי עֵטְרָה דְּבְרִית מִלָּה, דְּסֻלִּיק לְמֵאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מֵאָה, וְאִיהִי עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכַמָּה עֲלוֹת אֵינוֹן עַל עֲלוֹת דְּסֻלִּיקִין עַל כָּל בְּרַכָּאָן וּפְקוּדִין.

וְכִרְ סְפִירָן סֻלִּיקִין כָּל חַד וְחַד לְמֵאָה בָּאֵת י', וּבָאֵת א' סֻלִּיקִין לְעֵשְׂרֵת אֲלָפִים, וְאֵית לְעֵילָא מְנִיְהוּ הַהוּא דְאַתְקָרִי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, דְּסֻלִּיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלֵית מֵאֵן דְּסֻלִּיק עֲלֵיהּ, וְכַמָּה אַתְוֹן אֵית בְּאֹרִייתָא מְעוּטָרִים וּמְכוּתָרִים, וּמֵאֲלִין עֲלָאִין נְחֲתִין בְּרַכָּאָן וּמְבוּעֵין לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה (דף קל"ח ע"ב) דְּאֵינוֹן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְאֵינוֹן י"א י"א מִן (דברים ו ה) י' הִנֵּה אֲלֵהֵינוּ י' הִנֵּה אֶחָד, בָּא' אַתְקָרִי א"ל עֲלִיוֹן, בְּי' יְהו"ה, וְכֵן בָּא' אַתְקָרִי אֵלֵהֵינוּ אֵהִי"ה אֵלֵהֵינוּ אַדְנִי וְהָא אִוְקְמוּהָ. וְעוּד פִּתְר עֲלָאָה אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֹר קְדָמוֹן אֹר צַח וְאֹר מְצוּחָצַח, אִיהוּ אוֹכֵם קְדָם עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְכָל חֲזִילִין דְּתַלְתִּין מְנִיָּה אַתְמַר בְּהוֹן (שיר ה יא) קוּוּצוּתִיו תִּלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב, לֵית נְהוּרָא קִימָא קִמִּי נְהוּרִיָּה, דְּכִלְהוּ נְהוּרִין אַתְחַשְׁכָּאן קִמִּיָּה.

תָּא חֲזִי כַּמָּה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאֵינוֹן מִתְלַבְּשִׁין וְאֵינוֹן מוֹרְפָבִין בְּסְפִירָן, וּסְפִירָן מוֹרְפָבָה לְגַבֵּיָּהוּ, דְּאֵינוֹן טְמִירִין מִמַּחְשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר (קהלת ח ח) כִּי גִבְהַ מְעַל גִּבְהַ שְׁמַר וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם, נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין אֲלִין עַל אֲלִין, וְאֲלִין דְּמִקְבְּלִין אֵינוֹן פְּחִשׁוּכִין מֵאַחַרְנִין דְּעֲלִיָּהוּ דְּמִקְבְּלִין מְנִיָּהוּ, וְעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לֵית נְהוּרָא קִימָא קִמִּיָּה, כָּל נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין מִתְחַשְׁכָּאן קִמִּיָּה.

וְכִרְ נְהוּרִין דְּאֵינוֹן לְעֵילָא מְנִהוּרִין אֵינוֹן פְּתָרִין עַל רִישֵׁיָּהוּ, וְרָזָא דְמִלָּה אֲל"ף ה"א יו"ד ה"א, דָּא רָזָא דְעֵשְׂרָה פְּתָרִין דְּאֵינוֹן מוֹרְפָבִין עַל עֶשֶׂר סְפִירָן, וְדָא אִיהוּ כִי גִבְהַ מְעַל גִּבְהַ שְׁמַר, וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, אֲלִין עַל אֲלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (במדבר ז) עֵשְׂרָה עֵשְׂרָה הַפָּף בְּשֻׁקֵל הַקֹּדֶשׁ, לְעֵילָא עַל כָּלָהוּ עֲלֵת הָעֲלוֹת דְּרַכִּיב עַל כָּלָא וְשְׁלִיט עַל כָּלָא, וְכִלְהוּ שְׁמָהֵן אֵינוֹן מוֹרְפָבָה

דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין דא אתקרי עלת על
פל עלאין.

ושמהן אלין אינון צנורין, ושמהן דעליהו מבויעין דנחתין לצנורין, וכל
צנורין אינון פאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה
ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה פל
חד איהו מקבל כפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית
ליה מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונין דה' עלאה, במשקל דא
ו', במשורה דא ה', משפט דכלא דא י', הדא הוא דכתיב (ישעיה ה טז) ויגבה
יהו"ה צבאו"ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמש זמנין פגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר
ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם,
והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק
בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה
ואמצעיתא ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי"ם, פגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון
תמניא יודי"ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא
בקמ"ץ, הא פ"ו פחשפן אלהי"ם, ואלין נקודין עליהו אתמר פתוחי
חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, פלהון פתוחין בה וכלהו
מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון
גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד
צדיק, ואיהי חותם דכלהון, פמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית
קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר
על פלהו, ובה נהרין פמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסברא דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי
השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת פל
בריין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד
יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם
לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

דיבר (דף קלז ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין
אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחננך, ספרא דרבי
פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי פרוספדאי, אנא
והבריאי, ותקינת לן אמיה דרבי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין,

ואפקת ספרא דרבי פרוספדאי, פי הוו קראן בספרא דא הכי הוו נחתין
 חיילא דמלאכיא לסחרא לון, פבני נשא דמתקבצין לחופה במזמוטי
 חתן וכלה, וקודשא ברין הוא הוה נחית בכל משריין דיליה, למשמע
 מלין מההוא ספרא, ואבוי דרבי פרוספדאי הוה נחית ליה קודשא ברין
 הוא עמיה, למשמע מלין דבריה רבי פרוספדאי, וליילא דא ליל דשבועות
 הוה, והכי הוה חדי קודשא ברין הוא באלין מלין פיומא דאתייהבת
 אורייתא בטורא דסיני.

ליריא חדא אזדמן לן למיהוי אושפיזין בבית אמיה דרבי פרוספדאי,
 ותקינת לן פתורא ומגרתא, והוה רבי פרוספדאי אתפנש להווא
 עלמא, אמרת אמיה רבנן, והא לא הויתון שריין לפתורא דא בלא
 אורייתא, מאי אשתני זמנא דא משאר זמנין, אמנא לחבריא נפתח במילי
 דאורייתא, דלא ייתי תקלה להאי עניא על ידנא, דאם ידעת דברה איהו
 מת, ייתי תקלה על ידנא ותמות קדם זמנה, אפתח באורייתא.

פתח ואמר, בראשית ברא אלהים דא נשמטא, כד נפיק ממעי אמיה
 אתמר ביה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום,
 דנפיק עינוי סתימין, אפתח עינוי מיד (שם א) ויאמר אלהים יהי אור ויהי
 אור, בטר דאתפניש מהאי עלמא נשמתייה, מה פתיב ביה (שם א ט) ויאמר
 אלהים יקווי המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, פיון
 דאסתלקת נשמטא מניה גופא אשתארת (דף קלו ע"ב) יבשה, אמרת לון,
 רבנן, מלין אלין לאו אינון אלא מההוא עלמא, אזלת לההוא שרגא
 דהוה לה סימנא ביה, דכד רבי פרוספדאי הוה חי הוה שרגא מתנענעא
 ונהרא בכמה נהורין מרקמן, חזפה לנהורא דאתחשבת, מיד אמרת, רבנן
 רבנן, אבדה קא אתאבידת לי, ואנא בעינא למיזיל לפשפשא בגינה, אמרו
 ודאי הא אשתמודעאת לה, אזלו לארחייהו, ואיהי נפקת לפרשת אורחין,
 ואשפחת יונה נוקבא, אמרת לה יונה יונה אנת דהות שליחא מהימנא
 למארך, הדא הוא דכתיב (שם ח) וישלח את היונה מאתו, ואתמר בך (שם
 יא) ותשב אליו היונה לעת ערב, תבת ליה בשליחותה, באומאה עלך
 בהיא יונה קדישא, דתיזיל בשליחות דילי, ותדע אי ברי חי או מת,
 מיד לעידן רמשא חזרה בשליחותה, דהכי חזרת לנח לעת ערב, הדא
 הוא דכתיב ותבא אליו היונה לעת ערב, והות ממרטת גדפהא, וחפרת
 פוכא, מיד יתבת קלא ואתפנשת לההוא עלמא.

לבתר דהוו אזלין בארחה רבי שמעון וחברוי, שאילו ליה, אמאי כד
 נפיק ינוקא ממעי אמיה איהו עינוי סתימין, אמר לון ודאי דא

איהו רזא (שם כז א) ותכהן עיניו מראות, באלין מראות דאחזיאו ליה במעי אמיה פמה נהורין, פמה דחמא יחזקאל במרפכה, לכל ינוקא אחזיין ליה כפום דרגיה, אחזיין ליה מאתר דאיהו נשמתייה, דאי ישתדל באורייתא ובפקודין, דינהיר ההוא אתר דאתנטילת נשמתייה, בכמה נשמתיין.

ואיך נחתין בגיגיה פמה מרפכות, ואולפין ליה כל אורייתא, ואי אשתדל בה אדפיר ליה כל מה דהו דהו אולפין ליה במעי אמיה, לבתר אחזיין ליה גיהנם, דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, פמה דאחזיאו ליה אגרייה, לבתר דנפיק ממעי אמיה סתים (דף קלז ע"א) עינוי מכל אינון נהורין, פמה דאתמר ותכהן עיניו מראות, ואלין תה"ו ובה"ו, הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן דלא אשתדל באורייתא, עינוי סתים מעלמא דאתי, בטר דאשתדל באורייתא, מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה בנהורא דההוא עלמא, מיד דאזיל לההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, אתפנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב ט) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, וגופא אשתאר יבשה, הדא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דאתפנשת נשמתייה, קודשא בריה הוא יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות הקודש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא יב) על פנים ישאונה וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתייהבת ליה בההוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, פמה חזילין ומשריין ליקרייה, ולבטר אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית ימי בראשית פלהו מזומן ליה בההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה. דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחננוך נער, דעליה אתמר (בראשית ח כב) ויתהלך חננוך את האלהים ואיננו פי לקח אותו אלהים, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רזא דגלגולא, תולדות אדם אתקרי, דמגיה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער, אלא הכא רזא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומיו, פמה דהוה בקדמיתא לעילא, ולבטר נחית בההוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא דהו מוזעא (דף קלז ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו וכן